

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., félre 2 ft. 50 kr. egyed évre 1 ft. 25 kr. Egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kapulók Weidinger N. könyvker. (Hédeny-14r.)

Hirdetések ára:

Egy öt hasábos példát sor egyezségi megjelenéséért 6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szeri 4 kr. Úszelendő. — Minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj úszelendő. A nyilatkozó példát 10 kr. A hirdelési díj előre úszelendő.

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

A megye csorbája.

Nagy föltűnést keltett a hét elején városunkban s megyénkben a hír, mely azt terjesztette a szélrózsa minden irányában, hogy Baranyavár-megye dárdai járásának szolgabíráját, Májér Bélát a belügyminiszter, Perczel Miklós főispánhoz intézett leiratával, a szokásos eljárással ellenkezőleg, fegyelmi följelentések halmaza következtében állásától rögtön elmozdította. Voltak, kik az első pillanatban kételkedtek a hír valóságában; daczára, hogy Baranyában minden ember, a ki figyelemmel kísérte megyei életünket, el lehetett rá készülvén, hogy a katasztrófa előbb, vagy utóbb, de okvetlenül be fog következni.

Évek hosszú során át, minduntalan merültek fel panaszok, vádak Májér Béla dárdai szolgabíró ellen s mindannyiszor sikerült neki kimosakodni. Voltak a megye notabilitásai közt jó emberei, a kik emberi gyarlóságának véve a tisztviselő tévedéseit: az embert elítélték s a tisztviselőt fölfelmentették. Így történt aztán, hogy az alapos panaszok s jogos vádak ellenére is fenn tudta tartani idáig az egyensúlyt. A megye nem hagyta elbukni; de végre is a pohár betelt s ki kellett csordulnia. Májér Béla csillaga letint egyszerű s mindenkorra.

Nem sajnáljuk, mert megérdemlett sorsa ez; de szánjuk, mert nem csupán az önhibájából jutott az örvénybe. Könyvemli ember volt teljes életében, különféle szenvedélyek lakták szívét s uralkodni soha se tudott önmagán, ez igaz, s mindezek végzetes hibák; de az is igaz, hogy a vármegye köztörvényhatósága is elég könnyelműleg járt el vele szemben s nem fejtett ki kellő erélyt, hogy az egyenes utról letévedt tisztviselőt, a helyes utra igazította volna. Szerény véleményünk szerint, minden a vezetéstől függ. A megye köztörvényhatósága, régóta ismeret már Májert, tudta hibáit, tudhatta volna a bajok helyes orvoslását is. Nagyon helytelen gyógy-módszer a veszélyes daganatot elkenni, mert ha sikerül is, rövid idő múlva

ujra előterem, talán egy más alakban s még veszélyesebb mérvben. A bajt gyógyítani kell, de nem ám minden áron sbebel-lobbal eltüntetni. Hiba volt, ismételtel mondjuk, hogy a megye hatósága az erélyes gyógmód helyett olyan kuruzslás-féle módszert használt a dárdai járásban fölmerült bajok ellen. Kár volt Májér Bélát annak idején kitenni a központból. Itt legalább szemmel tarthaták volna. Ha meg már kitétték a dárdai járásba, kísérték volna működését éber figyelemmel, vizsgálták volna meg gyakrabban; úgy semmi esetre sem merült volna el oly mélyen Májér, mint a jelen körülmények közt.

Kíváncsiak vagyunk rá, mit fog ehhez szólni a legközelebbi megyegyűlés, s vajjon okulkak-e a szomorú példán?

Nem akarunk senkit se gyanusítani, de annyit bátran elmondhatunk hogy van még Baranyamegyében járás, a mely nem a legjobb hírből áll be. Most talán még nincs késő, gondoljon ki a megye hatósága valami hasznos intézkedést s ha talán kellemetlenül érintene is egyeseket, hajtsa végre a legnagyobb szigorral, mert a megye becsületéről van szó.

Baranyamegyében minden szolgabírósg egy-egy kis királyság, hol a szolgabíró úgy cselekszik, a hogy urikénye s kedve szerint neki tetszik. Soha, senki se kíséri figyelemmel; ellenőrizésről szó sincs. Ha panasz emeltek s esetleg vizsgálatot rendelnek el valamelyik szolgabírósg ellen: ki-megya a vizsgáló bizottság s egy kedélyes ebédrel, vagy vacsorával nyer elintéztet a vizsgálat.

Sajnos, hogy így van, de mi türetagadás, ki kell mondanunk az igazat. Reméljük s jól esik hinnünk, hogy a történet után, nagyobb erélyt fog kifejezni a megye hatósága közegeinek ellenőrzésére s hasonló baj nem éri megyénket.

A megtörténtet jóvá már nem tehetjük, de jövőre méltán s joggal elvárjuk, hogy a megye jó hírnevén csorba ne ejtessék.

Az országos dalünnep első versenye.

Mult számunkban csak egy általános-ságban emlékeztettünk meg a városunkba érkezett daláránk mindkét napi versenyéről, most azonban azon helyezhen vagyunk, hogy tudósítunk részletes, szaksterül műbírálatának érdekes leírását adhatjuk, amint következik.

A szép vöröfényes napot, mely igen biztatóan kecsgetté dalárainkat, az előadást megelőzőleg hat óra tájban hirtelen jött orkánserül zivatar váltotta fel. Sors-húzás szerint elsőnek a „Szentesi Dalárda“ énekel. Amde ez nem volt könnyű, mert a zápor-eső zuhogott, erősen s egyaránt csapódta a dalcsarnok deszkafalát és tetőzetét, mi a belső esendett nagyban zavarta. Minhogya az idő már előre haladt s a közönség is türelmetlenkedett, a derék szentesieket a zür zavar nem gátolta, hogy a függőnyt elvonatra sikra ne szálljanak, nem törődve a zuhogó záppal, mely reményeiknek megvalósulását is elmosta. Mindazonáltal a szentesiek szépen és kellemes összhanggal énekeltek, a közönség lelkes taps kíséretében háromszor hitta ki őket.

Második versenyző az „Egri Dal-kör“ volt. Ezek felállása is már hatott. A kar erőteljessége mellett kellemesen domborodott ki a tenor I., a bariton solo jól volt adva, nemkülönben az egész darab előadása helyes fölfogásra mutatott. Lelkes és viharos éljenzéssel adózott a közönség.

A miskolcziai a darab első ütemeit kiejtésben és hanghordozásban ugy-szólván legjobban oldották meg, mindazonáltal mégis némileg mögötte maradtak az egrieknek. Zajos és lelkesült kihívás annál erősebb volt.

A „Debreczeni Dalegylet“ nagy-karal lépett a küzdőteret. Az első ütemek nem elég tűzzel adták elő; de ennek hiányát bőven kárpótolta a pianonak kitűnő és szabatos betartása, különösen a tenor prim meglepő szép árnyékolásával. A befejezőkor, mely közönségünkre élénk hatást gyakorolt, zajos tapsvihár és többszöri kihívás következett.

Az ötödik versenyző a „Györi ének- és zene-egylet“ volt. A felállásnál kevésnek tűntek fel s úgy tetszett, mintha kezdők lettek volna e téren, amennyiben ez volt első verseny-föllepésük. E föllevést a györiek maguk is igazolták. Az éneket illetőleg igen jó középhanggal rendelkeznek, a bass gyengébb. A kezdet kissefélénken ment, de tisztán, míg a befejezésnél teljesen belemelegedtek s otthonosan és kellő hatással hangzottak el vég-ütemeik. A közönség halásan tapsolt s az igekező györieket háromszoros kihívásban részesíté.

A „Kecskeméti Dalárda“ disz-magyar egyenruhában fellépett tagjait már a függöny széthúzásakor zajosan megjel-nezték. Kis körben álltak föl, de erőteljes hangon kezdtek, igen szép árnyékolással igyekeztek szerző fölfogását érvényesíteni. A bariton solo gyengének tűnt föl, a darab közepén a tenor prim kis csorbát szenvedett, de ezt a befejezés felé teljesen kiköszörlték a bass secundo igen hatásos erejével, mire a közönség viharos éljénekben tört ki és szólni nem akará kihívásban részesíté már a nemzeti fölütést miatt is rokonszenves kecskeméti dalárokat.

Hetedikük versenyzett a „Buda-pesti férfi dalegylet.“ Ezekről elmondhatjuk, hogy sokat markoltak, de keveset fogtak, amennyiben számosan jeleltek meg és a számhoz arányitva kevés erőfeszítéssel rendelkeztek. Az egész darab szakgottalan lön előadva, mint pl. is-te-ne, nyom-do-kát és így tovább, kevésbé sze-rencés fölfogással. Az előadás hatás-nélküli volt, az erőlködés és elfoglaltság erős színezésével. Mindazonáltal a publikum halás volt irányukban is.

A „Szegedi Dalárda“ az elő-bíhez mérten sokkal kevesebb taggal, de annál meglepőbb hatással állta meg helyét elejétől végig. Ugy tetszett, hogy eddig ezeknek lett volna legjobb tenoristájuk. A bariton solo kitűnően adta kis szerepét, de a többi hangok vegyülte sem maradt a bariton solo okozta hatásnak mögötte. A darab végültemei rendkívül praecizitá-sal nyertek megoldást, mit legjobban bi-zonyít azon frenetikus taps- és éljen-vihar, melylyel a közönség a kevés számú, de derék szegedi dalársaknak adózott.

Kilencedik szerencés versenyző volt a nagy számmal megjelent „Buda-i Dalárda“. A bevezetés jó hatással volt előadva, mely folytatásában is mind job-ban gyarapodott. Gyönyörű hanganyaggal rendelkeznek egytől egyig. A bariton solo igen sikertült s kellemes hatású volt; nem-különben a bass secundo kiváló hang-hordozást tanusított. Az ember azt hinné az egész karról, hogy az egyébből sem áll, mint zenetanárok és operanékesek vegyülékéből. Legjobb összhanggal énekeltek. A lelkesedő közönség be sem várhat-ván a befejező ütemeket, óriási lelkes vi-harban tört ki.

A „Kassai Dalegylet“, mely oly fiatal, hogy zászlóját is még csak tavaly avatta föl, kevés számmal, de igen szép tiszta hangot hallatott. Különösen a kez-det felett meg legjobban a várakozásnak. Az ütemek átmenetei igen kellemesen öss-zhangzólag oldattak meg. A bariton solo még kevés ritunnal bír, mely idővel kivá-lik. Ez azonban a hatás érdeméből mit sem von le, melyet a kassaiak közönségünkre

gyakoroltak; a zajos tapsokból ezekben is kijutott bőven.

A „Szatmári Dalárda“ messze földről, kellő számmal vett részt a versenyen. Szép erővel kezdtek, a közepén rokonszenves érzelm kinyomatával, míg a befejező rész óriási lelkesedést keltő hatás-sal adatott volt. Különösen kitűntek a bassis-ták, meglepő sikert aratott a bariton solo. A tenor primen azonban észrevehető volt az ut fáradalma. A teljes és öszszevágó siker fölött a közönség lelkesen tapsolt, a darab végültemei a riadó éljenek hangjaiba vegyültek el.

Keveset várt közönségünk a „Bátta-széki Dalárda“tól, kik, hogy meg-czáfolták ez előzetes föllevést, látszólag igen jó hatással volt a közönségre. Nem sokan voltak ugyan, de oly tűzzel, kitar-tással, szép hangszínezéssel énekeltek, hogy e kis kar, az est folyamán kiváló tüneté-snek tárgya volt. Pompás hanganyaggal ren-delkeznek, dicséremdíknak magyaros kiejtés-sel. Tizenhármadiknak kevesebb szere-csével a „Soproni Dalfűzér“ mutatta be magát, türethő sikerrel és öszszevágó énekeltek ugyan a leginkább németajku testvéreink, de az egész előadást bizonyos fátyolozottság jellemezte mégis. A halás közönségtől elég tapsot nyertek.

A „Sátoralja-ujhelyi Dalárda“ szép számmal, kimagasló tenorral, dicsé-rendő hanghordozással, (különösen a cres-cendo és decresce-nál) óriási éljeneket vi-vott ki magának.

A kevés számú, de erős precizióval föllevett „Kolozsvári Dal-kör“ a pianót ép oly művészen adta elő, mint a fortet, az első ütemtől az utolsóig. Gyönyörű árnyékolással s úgy hisszük a szerző föl-fogását helyen élismerés és legjobban meg-közelítve. Egészséges, érett hanganyaggal rendelkeznek. A darab végű 3-4 üteme már a közönség kitűnő lelkesedő éljénekben hangzott el. A derék kolozsváriak a ver-senyző dalárok közt legtöbb kihívásban részesültek.

A „Rimaszombati Dalárda“ kis kara szivból, melegen átérezve, dicsé-rendő igyekezettel énekelte, melyért a zajos taps s elismerő éljenzés nem maradt el. Utolsó volt a jól fögyelmezett „Ung-vári Dalárda.“ Tőlük várt szép siker-er, teljesen kielégítően énekeltek erős-karal. Mint utolsó, szólni nem akará él-jenekkel tünette ki a távozó közönség.

Általában példás igyekezetet tanusított minden dalárda a darab előadásánál, melynek betanulása nagy fáradságot igényelt, miért is tán egynek kivételével valamennyi a jól kiérdemelt aranyéremmel lett volna kitüntetendő; de ez már ránk nem tartozik.

Borsy György.

TÁRZA.

Szent István napján.

Mint hajdan a kürtnek harogó szavára Gyűlt Árpád magyarja győzelmes csatára: — Kél ma is szent István birodalma népe Hívó harangszóra, közös ünnepélyre . . . Nyolczszáz év folyása szentelte neved meg, Az nevelte nagygyá fényét ünnepednek; Panaszos ajkáról a kísérő népnek Ősi buzgósággal zeng az ősi ének: „Hol vagy István király, Téged magyar kíván!“

Kívánatos vagy te magyaroknak, nekünk, Sokszor nehéz sorsban, egyetlen reményünk. Te adod hitünket, hogy alkotásodnak Sem erő, sem ármány ártani nem tudnak. S valahányszor van, ki tisztátalan kézzel Te szent jobbold műven routani merészel: Csak pátronusához könyörög a nemzet, — Il, enkor az ősi ének sokszor zengett: „Hol vagy István király, Téged magyar kíván!“

Tekints országodra, tekintsd ezt a népet, A te magyarjaid helyébe ez lépett. Jelezava lemondás, fegyvere lerakva, Kit te befogadtál, most ő él alatta; Ország szekerének erre-arra rudja, A mint magát véle amaz védni tudja; Panaszos ajkáról egész magyar népnek Ősi buzgósággal zeng az ősi ének: „Hol vagy István király, Téged magyar kíván!“

Szávay Gyula,

A dalünnep után.

Leszállt az ünnep alkonya, Fészkebe szállott a dalár; Az égen még mint esti pír Ott fénylik a lelkes dalár. . . De mit mondok? nem esti pír, Mely itt fel égve szállt, a dal, Hisz a csillag-termő éjben E pír lassan-lassan kihál.

Nem így a dal! A dal örök! Mert az a szeretet szava; S a szeretet meg nem halhat, Arra soh'sem jó éjszaka . . . Azért e dal él s élni fog Száz eohóban a bérc ajkán, Merész szárnyon által röpül S betölt mindent e szép hazán.

Ott fog lebegni büvösen A délibáb hullámiban, Fűrőrdi fog két Adrián S rónánk tenger-kalászában . . . S hol még magyart terem e hon, Hol őseink láng-lelke él, Megértik azt, midőn nekik A honszerelmeiről beszél.

Ott fog lebegni szép tanyánk, Te hús olymposi berek, Hol száz felől dalversenyen Tanyát leit a dalnok-sereg; Fölötted fog lebegni majd Mint illat a virág felett, Jólill, hogy bár eltávóznánk, Szívünk azért el nem feled.

Hadd vigyük hát emlékébe el Szerelmed egy láng-sugarát, S cserébe érte itt hagyjuk Szívünk egy-egy dobbantását . . .

Élj! s légy hazánk e dél fokán A fényt szó szellemi mécs! Virágzósd ne érje vég Hazánk derék városa — Pécs!

Pethő József, az „Egri Dal-kör“ tagja.

Angolországi utazásom naplója.

— Irta: Id. Koszits Szilárd. — (Folytatás.)

Mr. Broadbent az oxfordi egyetem növendéke. Az ottani tanári karban egy igen jó barátja lévén: kérelmünkre megereste ezt, vajjon hajlandó lenne-e nekünk ápril 11-én, habár vasárnap, mert máskor elfoglalva vagyunk, az oxfordi egyetem megtekintésében kalauzál szolgálni. Már ápril 8-án megérkezett a válasz, hogy szívesen teljesíti a kalauzi szerepet.

Azonban az éjjel, hogy Mr. Ince ebéd-jéről hazatértem, igen rosszul lettem, és reggelre oly tisztességes rheumatikus láb tört ki rajtam, hogy az oxfordi kirándulás-ról lemondani, és e helyett egész nap az ágyat őrizni kellett.

Társaim, dr. Králik és dr. Kuncz azonban kirándultak Oxfordba és igen sikerültek jelezték kirándulásukat. Ápril 12-én elmentem a törvényházba, hol még mindig dr. Jeanee állott a witnesses boxban.

Alig lévén arra kilátás, hogy e tanu-val az nap végezzenek, de egyoldal valomása nem is érdekelné bennünket, dr. Schuster és dr. Kuncz társaságában kirán-dulánk a Regents-parkba, hogy ott a Zoological-Garden megtekintstük.

Az állatkert igen csinos. a és oly ezé-lszerűen van berendezve, hogy egy kis figyelemmel s vigyázattal az ember a kö-vetendő irányt el nem tévesztheti.

Igen érdekes a majomház, hol példá-nyok az orang-utang s chimpansee fajtól is szemlélhetők. Gyönyörű továbbá a nagy ragadozó állatok háza, hol oroszlányok, tigrisek, leopardok, jaguarak, hyenák lát-hatók. Szép a jegesmedve, a viziló, az elefántok, rhinoceros, nilusi ló, giraffok s a többi.

Delután öt óráig jártunk és néztünk, miközben, mert az azelőtti naponi láz miatt még gyenge voltam, egy fél óráig nyugod-tunk és egy adag sonkával és két pohárka sheryell magunkat erősítettük.

Nyugvásunk alatt elővezettek két fel-nyergelt elefántot és két tevét, melyeken a közönség egy penny fizetése mellett rövid körutat tehet. Az elefántok hátán két kis padocska van csatolva, melyeken három-három egyen eltér. Ezek leszíjzava lesznek, már t. i. az emberek, hogy le ne essenek, mert az elefánt járása oly hullám-zó, miszerint megtörténik, hogy egyik-másik mulatni óhajtó ott a magasban ten-geri hetyéget is kap.

Öt óra után hazá kocsizván: az ebéd bevezégtével azonnal lefeküdtem. Ápril 13-án még mindig Jeanee lévén a tanuk padján: elmentem a Kensington-múzeum megtekintésére.

Ezen múzeum az 1851. évi nemzet-közi iparkiallítás után lön felállitva, és ma a tudomány s művészet tanyája. Neveze-tes, mikép a kiállított tárgyak közt száru-talan található, melyek magánosok tu'aj-dona és rövidebb vagy hosszabb időre csak kikölcsönözteknek.

A fő bemenetől jobbra fordulva, be-jut az ember a South courtba, mely két részre van osztva, a nyugoti és keleti gal-lerya. A keleti rész oldalfalaiban 28 művés-kepe szemlélhető, melyekből 13 mozaik munka. A nyugoti részben a művészet s ipar újabb terményei, nevezetesen zene-

műszerek, keleti árak, drága butorzatok sat. láthatók

A mellette lévő oriental court kínai és japáni ruha-szöveteket, fegyvereket, porcellán, bronz és fa-árakat tartalmaz. A south courtból jut az ember a north courtba, melyben csupa régiség részint eredeti művekben, részint gipsz-öntvények-ben látható.

A nyugoti cloister egyedül olasz szob-rászatot, még az északi cloister terracotta munkákat és az ó klasszikai szobrászat öntvényeit tartalmazza. A keleti cloister-ban elhelyezve a 15000 kötetből álló művészeti s ipar könyvtár.

A north wert-cloisterben láthatók érez-munkák, továbbá fa-faragványok.

A north cloister régi fegyverzeteket és asztal készületeket tartalmaz. A felső emeletben van elhelyezve a Kerami-galleria és a képcsarnok. Ez utóbbi áll 14 teremből. Azonfelül látható a patent-múzeum és a nemzeti képcsarnok 254 darab képpel.

Ez érdekes múzeum megzemlése öt órát vévén igénybe, midőn azt elhagyám, a tővényszéki eljárás azon napra már be-fejeztetett és így hotelunkba siettem, hol dr. Králikot szobájában az íróasztalán dolgozva talaltam. Ettől megtudtam, hogy végre dr. Jeaneeval végezve már dr. Korper lépett a witnesses boxba.

Ápril 14-én Mr. Hemming iródjában gyűltünk össze értekezletre, mely ut-ba a law courtba átmenvén: hallgattuk dr. Kor-per vallomását, ki angolul dononált és ki-vel egy egy óra föl végeztek is. Utána dr. Rabel lépett fel a tanuszkébe, mivel azonban a lunch után oly hamar végez-tek, hogy harmonnyed 3 órakor már Szilagy-i Dezső váltotta őt fel. Negy órakor a bíró a tárgyalást bezárltette

Ápril 15-én folytatattott az eljárás

